

Regeringens proposition

1988/89:127

om godkännande av en överenskommelse mellan
Sverige och Spanien om ömsesidigt administrativt
bistånd i tullfrågor

Prop.
1988/89:127

Regeringen föreslår riksdagen att anta det förslag som har tagits upp i bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 16 mars 1989.

På regeringens vägnar

Sten Andersson

Anita Gradin

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner en överenskommelse mellan Sverige och Spanien om ömsesidigt bistånd i tullfrågor. Överenskommelsen syftar till att genom samarbete mellan de berörda tullmyndigheterna säkerställa en effektiv tillämpning av tullagstiftningen och att underlätta beivrandet av överträdelser av denna.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 16 mars 1989

Närvarande: statsrådet S. Andersson, ordförande, och statsråden Göransson, Gradin, R. Carlsson, Hellström, Johansson, Hulterström, Lindqvist, G. Andersson, Thalén, Nordberg, Engström, Freivalds, Wallström, Löow, Persson

Föredragande: statsrådet Gradin

Proposition om godkännande av en överenskommelse mellan Sverige och Spanien om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor

1 Inledning

Förhandlingar mellan Sverige och Spanien har lett till enighet om ett förslag till överenskommelse om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor. Förslaget bör i svensk och spansk text bifogas protokollet i detta ärende som *bilaga*.

Regeringen beslöt den 6 oktober 1988 att förslaget till överenskommelse skulle undertecknas. Så skedde den 27 december 1988.

2 Föredraganden

2.1 Allmänt

Den kontroll av resande- och varutrafiken som tullverket har att utföra för att hindra smuggling och beivra ekonomisk brottslighet har blivit en alltmer krävande uppgift. En av orsakerna till detta är att den ekonomiska brottsligheten liksom smugglingen av främst narkotika i ökad utsträckning tenderar att organiseras internationellt. Mellanstatligt administrativt bistånd i tullfrågor är en metod att möta denna utveckling.

Sverige har, i likhet med Spanien, godkänt tullsamarbetsrådets – Customs Co-operation Council (CCC) – rekommendation den 5 december 1953 om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor. Enligt denna gäller bl.a. att tullmyndigheten i en medlemsstat på begäran av tullmyndigheten i en annan medlemsstat skall övervaka försändelser av varor som är föremål för omfattande varusmuggling. Vidare skall tullmyndigheterna tillhandahålla varandra upplysningar om smuggling som är föremål för undersökning i någon annan av medlemsstaterna samt om nya metoder och medel för tullbedrägerier och översända de rapporter och utredningar om brottstyper som kan antas vara av värde för andra medlemsstater. I rekommendationen

förutses också att de anslutande staterna skall kunna ingå överenskommelser om bilateralt administrativt samarbete.

Sverige har även godkänt andra rekommendationer av tullsamarbetsrådet. Så gäller i fråga om en rekommendation den 8 juni 1967 om central registrering av upplysningar om tullbedrägerier. Nämnade rekommendation har den 22 maj 1975 ersatts av en ny i samma ämne.

I samband med att Sverige beslöt att godkänna sistnämnda rekommendation godkändes för svensk del också en den 9 juni 1977 av CCC antagen konvention (den s.k. Nairobi konventionen, prop. 1982/83:35, SkU 10, rskr. 121, SFS 1983:682) om ömsesidigt administrativt bistånd för att förhindra, utreda och beivra tullbrott, jämte vissa konventionsbilagor. Med tullbrott avses därvid varje överträdelse eller försök till överträdelse av en författningsbestämmelse som gäller införsel, utförsel eller transitering av varor och vars efterlevnad övervakas av tulladministrationerna.

En rekommendation som särskilt avser illegal handel med narkotika och psykotropa ämnen antogs av CCC den 8 juni 1971. Enligt denna gäller bl.a. att medlemsstaternas tullmyndigheter utan begäran och utan dröjsmål skall lämna andra berörda tullmyndigheter alla tillgängliga upplysningar om gärningar som innebär eller misstänks innebära eller sannolikt kan ge upphov till illegal handel med narkotika eller psykotropa ämnen. Nya medel eller metoder som används för illegal handel med angivna och nya produkter, vilka förekommer vid sådan handel, skall vidare rapporteras. Sverige har godkänt också denna rekommendation.

Sverige har tidigare ingått bilaterala avtal om tullsamarbete med Förbundsrepubliken Tyskland (jfr prop. 1973:117, SkU 36, rskr. 194 och prop. 1975/76:74, SkU 16, rskr. 53, SFS 1976:929), med Frankrike (jfr prop. 1983/84:93, SkU 23, rskr. 146, SFS 1985:79), med Nederländerna (jfr prop. 1984/85:183, SkU 56, rskr. 284, SFS 1986:17), med Storbritannien och Nordirland (jfr prop. 1985/86:26, SkU 6, rskr. 24, SFS 1986:710) samt med Amerikas Förenta Stater (jfr prop. 1987/88:38, SkU 4, rskr. 23, SFS 1988:146). Härutöver har Sverige ingått ett multilateralt avtal med de nordiska länderna i samma ämne (jfr prop. 1980/81:169, SkU 53, rskr. 315, SFS 1982:801). Samtliga dessa avtal, liksom det föreliggande förslaget till överenskommelse, har hämtat sina väsentliga drag från ett modellavtal som utarbetats av CCC.

2.2 Förslaget till överenskommelse

Den nu aktuella överenskommelsen syftar i likhet med den västtyska, den nordiska, den franska, den nederländska, den brittiska och den amerikanska överenskommelsen till att genom samarbete mellan de berörda tullmyndigheterna säkerställa en riktig tillämpning av tullagstiftningen och till att underlätta beivrandet av överträdelser av densamma. Detta skall ske genom utväxling av tillgänglig information, genom utredningsarbete eller särskild övervakning m.m. I likhet med vad som gäller den franska, nederländska, brittiska och amerikanska, men till skillnad från den nordiska och den västtyska överenskommelsen, omfattar inte den svensk-spanska överens-

kommelsen bistånd vid indrivning av tullar, skatter eller andra avgifter för den andra statens räkning.

Den föreliggande överenskommelsen omfattar en inledning och 14 artiklar. I *inledningen* framhålls bl.a. vikten av en korrekt tillämpning av tullagstiftningen samt samarbetets betydelse för att öka effektiviteten av åtgärder mot tullbrott.

Artikel 1 innehåller bestämmelser om överenskommelsens tillämpningsområde. Enligt denna skall ömsesidigt administrativt bistånd lämnas i enlighet med bestämmelserna i överenskommelsen i syfte att förhindra, utreda och beivra brott mot tullagarna. Bistånd skall också kunna lämnas när det behövs för att säkerställa att tullar, andra skatter och avgifter uppbärs noggrant. Bistånd skall lämnas i enlighet med det egna landets lagstiftning och inom ramen för tullmyndigheternas behörighet och resurser.

I *artikel 2* definieras tre centrala begrepp, nämligen "tullagar", "tullbrott" och "tullmyndighet". Med "tullagar" avses bestämmelser i lag eller annan författning som tillämpas av tullmyndigheterna och som rör import, export eller transitering av varor, kapital eller betalningsmedel. Med "tullbrott" avses varje överträdelse av tullagarna liksom varje försök till sådan överträdelse samt med "tullmyndighet" för svenskt vidkommande generaltullstyrelsen.

Biståndet enligt avtalet kan i huvudsak indelas i tre kategorier, nämligen utbyte av upplysningar, *artiklarna 3, 4 och 5*, övervakning av personer, varor och transportmedel, *artikel 6* och utredningar, *artikel 7*. Även om skyldigheten att medverka i de flesta av dessa fall föreligger först efter begäran från det andra landets tullmyndighet kan det finnas tillfällen då information kan överlämnas spontant, t.ex. om den ena parten upptäcker att förberedelser pågår för narkotikasmuggling till den andra partens territorium.

Artikel 7 ger möjlighet att, när den anmodade tullmyndigheten så anser lämpligt, i visst fall låta en tjänsteman från den anmodande myndigheten vara närvarande vid en undersökning.

I enlighet med *artikel 8* kan endera partens tullmyndighet på begäran bemyndiga sina tjänstemän att inställa sig som vittnen eller sakkunniga i den andra partens domstolar eller myndigheter.

I *artikel 9* regleras hur mottagen information skall behandlas från sekretesssynpunkt. Informationen underkastas samma sekretesskydd som gäller motsvarande information i den mottagande staten. Erhållen information får användas för annat ändamål än överenskommelsens syften endast efter uttryckligt samtycke. Förbehållsregeln gäller dock ej information om narkotika och psykotropa ämnen. Artikeln innehåller också vissa bestämmelser om rätten att använda informationen vid administrativa och rättsliga myndigheter.

Artikel 10 innehåller bestämmelser om delgivning.

I *artikel 11* återfinns en möjlighet att göra undantag från tillämpningen av avtalet. Tullmyndigheten kan enligt denna artikel vägra att tillmötesgå en begäran om bistånd om det kan anses att ett efterkommande skulle strida mot den egna statens suveränitet, säkerhet, allmänna rättsprinciper eller andra väsentliga intressen. Bistånd kan också vägras om det skulle innebära en kränkning av industriell, kommersiell eller yrkesmässig hemlighet.

I artikel 12 regleras frågan om kostnader.

I artiklarna 13 och 14 regleras verkställighet, territoriell tillämplighet och ikraftträdande samt uppsägning.

2.3 Godkännande av överenskommelsen

Mitt förslag: Riksdagen bör godkänna överenskommelsen mellan Sverige och Spanien om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor.

Skälen för mitt förslag: Enligt min mening möjliggör överenskommelsen ett effektivare samarbete mellan de båda länderna på tullområdet. Särskilt viktigt anser jag det vara att tullens möjligheter att ingripa mot narkotikasmuggling ökar genom tillämpningen av avtalet.

Det är angeläget att genom samarbete med Spanien öka möjligheterna för de svenska tullmyndigheterna att motverka narkotikasmuggling. Ett utökat samarbete mellan tullmyndigheterna är en viktig faktor för att förhindra att narkotika når Sverige. Även i kampen mot den ekonomiska brottsligheten anser jag att ett tullsamarbetsavtal kan fylla viktiga funktioner.

Spanien är en betydelsefull handelspartner. Från svensk synpunkt är därför bistånd från spansk sida värdefullt, särskilt i utredningar om varors tullvärde. Även i ursprungsfrågor torde bistånd komma att utväxlas.

Det har i det konkreta arbetet med att motverka smuggling och andra ekonomiska brott visat sig att bilaterala tullsamarbetsavtal utgör ett mycket viktigt hjälpmedel. Bistånd och informationer kan utväxlas snabbt och med undvikande av onödiga mellanhänder. Erhållen information kanaliseras direkt till berörda tjänstemän. Uppgifter som lämnas kan också användas vid domstolsförfaranden och andra administrativa förfaranden, vilket kan leda till beivrande av tullbrott.

Utöver det mer allmänna tullsamarbetet som bedrivs inom ramen för CCC har alltså de bilaterala samarbetsavtal som på senare år ingåtts med våra större handelspartners visat sig vara viktiga instrument i kampen mot bl.a. narkotikasmuggling. Detta samarbete kan nu utsträckas till att gälla även tullsamarbete med Spanien. Jag förordar således att överenskommelsen godkänns.

Den grundläggande lagstiftning som bedömts nödvändig för att i Sverige lägga förhållandena tillrätta för administrativt samarbete med utländsk tullmyndighet har genomförts i samband med det tidigare nämnda svensk-tyska tullsamarbetsavtalet. Sålunda innehåller lagen (1973:431) om utredning angående brott mot utländsk tullag ett bemyndigande för regeringen att föreskriva att bistånd för utredning angående brott mot utländsk tullag skall lämnas främmande stat genom svensk tullmyndighet i den mån det påkallas av överenskommelse mellan Sverige och främmande stat om ömsesidigt bistånd för att förhindra, utreda och beivra brott mot utländsk tullag. Det är således min bedömning att någon kompletterande lagstiftning inte behövs för att Sverige skall kunna infria sina åtaganden enligt överenskommelsen. Jag finner likväl att riksdagens godkännande bör inhämtas. Skulle ändringar i överenskommelsen framdeles aktualiseras, är det regeringen som skall

godkänna dem, om de inte är av sådan beskaffenhet att frågorna skall underställas riksdagen.

När det gäller bestämmelser om sekretess inom bl.a. tullområdet finns regler i 9 kap. 1–3 §§ sekretesslagen (1980:100), vilka tar sikte på sekretess med hänsyn till skyddet för enskilda förhållanden av såväl personlig som ekonomisk natur. 1 § gäller sekretess i myndighets verksamhet som avser bestämmande av skatt eller som avser taxering eller i övrigt fastställande av underlag för bestämmande av skatt. 2 § omfattar bl.a. ärenden om kontroll beträffande skatt eller om säkringsåtgärd i samband med sådan kontroll samt annan verksamhet som avser tullkontroll och som inte faller under 1 §. Av 3 § första stycket följer att sekretessen enligt 1 och 2 §§, med de rekvisit som där anges, också gäller, i den mån riksdagen har godkänt avtal härom med främmande stat, i ärende om handräckning eller bistånd som myndighet lämnar åt myndighet eller annat organ i den staten i verksamhet som motsvarar den som avses i nämnda paragrafer. Absolut sekretess gäller enligt 3 § andra stycket i beskattnings- och indrivningsverksamhet för uppgifter som svenska myndigheter erhållit enligt sådana avtal, om det innehåller en klausul om att uppgifterna inte får lämnas vidare i det aktuella fallet. I fråga om sådan sekretess får inte forskrifterna i 14 kap. 1–3 §§ om vissa inskränkningar i sekretessen tillämpas i strid med avtalet.

Sekretess med särskild inriktning på tullverkets brottsbekämpande verksamhet regleras i 5 kap. 1 §, som avser sekretess med hänsyn främst till intresset av att förebygga eller beivra brott. Dessutom finns regler i 9 kap. 17 § om sekretess till skydd för enskilda förhållanden i utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål, angelägenhet som avser användning av tvångsmedel i sådant mål eller annan verksamhet i övrigt för att förebygga, uppdaga, utreda eller beivra brott.

För uppgifter som omfattas av sekretess och som skall lämnas till utländsk tullmyndighet gäller bestämmelserna i 1 kap. 3 § tredje stycket sekretesslagen. Här sägs att uppgift som omfattas av sekretess inte får röjas för bl.a. utländsk myndighet annat än om utlämnande sker i enlighet med särskild föreskrift därom i lag eller förordning eller om uppgiften i motsvarande fall skulle få utlämnas till svensk myndighet och det enligt den utlämnande myndighetens prövning står klart, att det är förenligt med svenska intressen att uppgiften lämnas till den utländska myndigheten. Om riksdagen godkänner överenskommelsen bör således genom en förordning slås fast att den svenska tulladministrationen skall lämna uppgifter i enlighet med de överenskomna bestämmelserna. Bestämmelser om tullmyndighets rätt att föra egna spaningsregister finns i 10 a § lagen (1965:94) om polisregister m.m. Frågan om sekretess för uppgifter i sådana spaningsregister regleras i 7 kap. 17 § sekretesslagen. Av denna paragraf följer bl.a. att sekretess gäller för uppgifter som har tillförts det aktuella registret och att beträffande utlämnande av sådana uppgifter gäller vad som är föreskrivet i lagen om polisregister m.m. och i förordning som har stöd i lag. Vidare sägs att föreskrifterna i 14 kap. om vissa inskränkningar i sekretessen bl.a. för utlämnande av uppgift till myndighet inte gäller i fråga om sekretessen enligt denna paragraf. I 10 a § tredje stycket lagen (1965:94) om polisregister m.m. föreskrivs sålunda att regeringen eller, efter regeringens bemyndigande,

generaltullstyrelsen får förordna att uppgifter skall lämnas från register enligt paragrafen, om uppgifterna behövs för att fullgöra skyldigheter som Sverige eller svensk tullmyndighet har enligt överenskommelse med främmande stat. Ett dylikt förordnande finns intaget i 6 § andra stycket tullregisterförordningen (1987:864).

3 Hemställan

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen

att godkänna överenskommelsen mellan Sverige och Spanien om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor.

4 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta det förslag som föredraganden har lagt fram.

**CONVENIO DE ASISTENCIA
MUTUA ADMINISTRATIVA EN
MATERIA ADUANERA ENTRE
EL REINO DE SUECIA Y EL
REINO DE ESPAÑA**

EL REINO DE SUECIA Y EL
REINO DE ESPAÑA,

CONSIDERANDO que las infracciones a la legislación aduanera constituyen un perjuicio para los intereses económicos, fiscales y sociales de sus respectivos países, así como para los intereses legítimos del comercio, la industria y la agricultura,

CONSIDERANDO la importancia que tiene el asegurar la exacta percepción de los derechos de aduana y demás derechos y gravámenes a la importación o a la exportación y la correcta aplicación de las disposiciones prohibitivas, restrictivas y de control,

CONVENCIDOS de que los esfuerzos para prevenir, investigar y reprimir las infracciones de la legislación aduanera y los esfuerzos para asegurar la exacta percepción de los derechos de aduana y demás derechos y gravámenes a la importación y a la exportación pueden resultar más eficaces mediante la cooperación entre sus administraciones aduaneras,

VISTA la Recomendación del Consejo de Cooperación Aduanera, de 5 de diciembre de 1953, sobre la Asistencia Mutua Administrativa,

**ÖVERENSKOMMELSE
OM ÖMSESIDIGT
ADMINISTRATIVT BISTÅND I
TULLFRÅGOR MELLAN
KONUNGARIKET SVERIGE OCH
KONUNGARIKET SPANIEN**

KONUNGARIKET SVERIGE
OCH KONUNGARIKET SPANIEN,

SOM BEAKTAR att överträdelser av tullagarna skadar deras respektive länders ekonomiska, fiskala och sociala intressen samt handelns, industrins och jordbrukets berättigade intressen,

SOM BEAKTAR vikten av att säkerställa ett riktigt fastställande av tullar, andra skatter och avgifter på import eller export liksom en korrekt tillämpning av bestämmelser om förbud, restriktioner och kontroll,

SOM ÄR ÖVERTYGADE OM att bemödanden för att förhindra, utreda och beivra överträdelser av tullagarna och bemödanden för att säkerställa en riktig uppbörd av tullar, andra skatter och avgifter på import eller export kan göras mera effektiva genom samarbete mellan deras tullmyndigheter,

SOM UPPMÄRKSAMMAR tullsamarbetsrådets rekommendation om ömsesidigt administrativt bistånd av den 5 december 1953,

Prop. 1988/89:127

Bilaga

HAN CONVENIDO LO SIGUIENTE:

HAR KOMMIT ÖVERENS OM FÖLJANDE:

Prop. 1988/89:127

ÁMBITO DE APLICACIÓN

ARTÍCULO 1

1. Las Partes contratantes convienen que, en las condiciones definidas en el presente Convenio, sus administraciones aduaneras se presten asistencia mutua para:

a) asegurar la exacta percepción de los derechos de aduana y demás derechos y gravámenes a la importación y a la exportación.

b) prevenir, investigar y reprimir las infracciones a la legislación aduanera.

2. La asistencia administrativa prevista en el apartado 1 no incluye el cobro de derechos de aduana, otros impuestos, tasas, multas y demás cantidades por cuenta del otro Estado.

3. La asistencia prevista en el marco del presente Convenio se efectuará de acuerdo con la legislación del Estado requerido y dentro de los límites de la competencia y recursos de la administración aduanera de ese Estado.

DEFINICIONES

ARTÍCULO 2

A efectos del presente Convenio, se entiende por:

a) "Legislación aduanera", el conjunto de disposiciones legales y reglamentarias aplicables por las administraciones aduaneras a la importación, a la exportación, al tránsito de mercancías, de capitales o de medios de pago, ya se trate de la percepción o de la garantía de los derechos o gravámenes o de la aplicación de medidas prohibitivas, restrictivas o de control,

b) "Infracción aduanera", cualquier violación o tentativa de violación de la legislación aduanera,

TILLÄMPNINGSSOMRÅDE

ARTIKEL 1

1. De avtals slutande parterna kommer överens om att deras tullmyndigheter skall lämna varandra ömsesidigt bistånd, i enlighet med de i denna överenskommelse angivna villkoren, i syfte att

a) säkerställa att tullar, andra skatter och avgifter på import eller export uppbärs noggrant,

b) förhindra, utreda och beivra överträdelser av tullagarna.

2. Det i punkt 1 angivna administrativa biståndet avser inte indrivning av tullar, skatter, avgifter, böter och andra belopp för den andra statens räkning.

3. Det bistånd som omfattas av denna överenskommelse lämnas inom ramen för den anmodade statens lagstiftning och dess tullmyndighets behörighet och resurser.

DEFINITIONER

ARTIKEL 2

I denna överenskommelse avses med

a) "tullagar" alla de bestämmelser i lag eller annan författning som av tullmyndigheterna kan tillämpas på import, export eller transitering av varor, kapital eller betalningsmedel, vare sig det gäller uppbörd av eller garanti för skatter och avgifter eller tillämpning av förbud, restriktioner eller kontrollbestämmelser,

b) "tullbrott" varje överträdelse av tullagarna liksom varje försök till sådan överträdelse,

c) "Administración aduanera", para el Reino de España, la Dirección General de Aduanas e Impuestos Especiales del Ministerio de Economía y Hacienda y para el Reino de Suecia, Generaltullstyrelsen.

c) "tullmyndighet" i Konungariket Sverige generaltullstyrelsen och i Konungariket Spanien Dirección General de Aduanas e Impuestos Especiales del Ministerio de Economía y Hacienda.

INTERCAMBIO DE INFORMACIONES

ARTÍCULO 3

1. Las administraciones aduaneras, previa petición, se comunicarán todas las informaciones que puedan contribuir a asegurar la exacta aplicación de la legislación aduanera y especialmente las informaciones que puedan facilitar:

- la aplicación de las prohibiciones y restricciones a la importación y a la exportación,

- la aplicación de las reglas de origen nacionales que no estén incluidas en otros acuerdos.

2. Cuando la administración requerida no disponga de las informaciones solicitadas, procederá a investigarlas actuando en el marco de su legislación aduanera.

3. La administración requerida realizará dichas investigaciones como si actuase por cuenta propia.

ARTÍCULO 4

Las administraciones aduaneras, previa petición, se comunicarán las informaciones relativas a los siguientes puntos:

1. La importación en el territorio del Estado requerido de las mercancías exportadas del territorio del Estado requirente, especialmente cuando las mercancías se hayan beneficiado, a la salida del territorio de este Estado, de un régimen de favor en razón de ese destino.

2. La exportación del territorio del Estado requerido de las mercancías importadas en el territorio del Estado requirente.

No se solicitarán los documentos y expedientes originales más que

UTBYTE AV UPPLYSNINGAR

ARTIKEL 3

1. På anmodan skall tullmyndigheterna lämna varandra alla upplysningar som kan bidra till att säkerställa noggrannhet i tillämpningen av tullagarna och särskilt upplysningar som kan underlätta

- tillämpningen av förbud och restriktioner rörande import och export,

- tillämpningen av nationella ursprungsregler som inte omfattas av andra arrangemang.

2. Om den anmodade myndigheten inte har de efterfrågade upplysningarna, skall den inleda efterforskningar i enlighet med föreskrifterna i sina tullagar.

3. Den anmodade myndigheten skall bedriva dessa efterforskningar som om den handlade för egen räkning.

ARTIKEL 4

På anmodan skall tullmyndigheterna lämna varandra upplysningar på följande punkter:

1. import till den anmodade statens territorium av varor som exporterats från den anmodande statens territorium, främst när dessa varor, när de lämnar den statens territorium, har kommit i åtnjutande av förmånsbehandling på grund av denna destination;

2. export från den anmodade staten av varor som importerats till den anmodande statens territorium.

Handlingar och akter i original skall efterfrågas enbart i de fall då

cuando las copias debidamente autenticadas no sean suficientes.

Dichos documentos y archivos se devolverán lo antes posible.

ARTÍCULO 5

Las administraciones aduaneras se comunicarán, espontáneamente o a petición, todas las informaciones de que dispongan respecto a:

a) las operaciones irregulares comprobadas o proyectadas que presenten o parezcan presentar un carácter fraudulento respecto a la legislación aduanera del otro Estado,

b) las personas sospechosas de cometer infracciones aduaneras en el otro Estado,

c) los medios de transporte sospechosos de ser utilizados para la comisión de infracciones aduaneras en el otro Estado,

d) los nuevos medios o métodos utilizados para cometer infracciones aduaneras,

e) las mercancías conocidas como objeto de un tráfico ilícito entre los dos Estados.

VIGILANCIA DE PERSONAS, MERCANCÍAS Y MEDIOS DE TRANSPORTE

ARTÍCULO 6

Espontáneamente o previa petición, las administraciones aduaneras ejercerán, en el marco de su competencia y recursos, una vigilancia especial sobre:

- los desplazamientos, especialmente a la entrada y salida de su territorio, de las personas sospechosas, en el Estado requirente, de dedicarse profesional o habitualmente a actividades que constituyan infracciones de la legislación aduanera.

- los movimientos sospechosos de mercancías señaladas por el Estado requirente como objeto de un importante tráfico destinado o procedente de su territorio.

- los medios de transporte de los

vederbörligen bestyrkta kopior inte är tillfyllest.

Dessa handlingar och akter skall snarast möjligt återlämnas.

ARTIKEL 5

Tullmyndigheterna skall självmant eller på anmodan lämna varandra alla de upplysningar som de förfogar över rörande

a) ovanliga handlingar som begåtts eller planerats och som är, eller förefaller vara, av brottslig art enligt den andra statens tullagar,

b) personer som är misstänkta för att begå tullbrott i den andra staten,

c) transportmedel som befaras bli använda vid tullbrott i den andra staten,

d) nya förfaranden eller metoder som används vid tullbrott,

e) varor som uppges vara föremål för illegal trafik mellan de båda staterna.

ÖVERVAKNING AV PERSONER, VAROR OCH TRANSPORTMEDEL

ARTIKEL 6

Självmant eller på anmodan skall tullmyndigheterna inom ramen för sin behörighet och sina resurser särskilt övervaka

- resor, särskilt inresor till och utresor från sitt territorium, som företas av personer som i den anmodande staten misstänks för att yrkesmässigt eller regelmässigt ägna sig åt brott mot tullagarna,

- misstänkta varurörelser, som av den anmodande staten uppgetts vara föremål för en betydande trafik till eller från dess territorium,

- transportmedel som den anmo-

que el Estado requirente sospeche son utilizados en la comisión de infracciones de la legislación aduanera en su territorio.

INVESTIGACIONES

ARTÍCULO 7

1. Previa petición, las administraciones aduaneras adoptarán todas las medidas necesarias y especialmente realizarán investigaciones para asegurar el descubrimiento y represión de las infracciones. La administración requerida comunicará el resultado a la administración requirente.

2. Dichas investigaciones se realizarán de acuerdo con las normas de derecho del Estado requerido.

La administración requerida procederá como si actuase por cuenta propia.

3. La administración aduanera del Estado requerido podrá autorizar a los representantes de la administración requirente a estar presentes en las investigaciones que se efectúen.

DECLARACIONES DE LOS FUNCIONARIOS DE ADUANAS

ARTÍCULO 8

Si los tribunales de uno de los Estados lo requieren en el marco de asuntos relativos a infracciones aduaneras presentadas ante ellos, la administración aduanera de la otra parte puede autorizar a sus funcionarios a declarar ante dichos tribunales en calidad de testigos o expertos. La citación de comparecencia deberá precisar en qué asunto y en qué calidad debe declarar el agente.

UTILIZACIÓN DE LAS INFORMACIONES Y DOCUMENTOS

ARTÍCULO 9

1. Las informaciones, documentos y demás elementos de información obtenidos en aplicación del presente

dando la orden de la ley, no podrán ser utilizados para fines distintos de los que se han previsto en la presente ley, ni para ser comunicados a terceros.

UTREDNINGAR

ARTIKEL 7

1. På anmodan vidtar tullmyndigheterna alla nödvändiga åtgärder och föranstaltar särskilt om undersökningar för att säkerställa utredning och beivrande av brott. Den anmodade myndigheten underrättar den anmodande myndigheten om resultatet av dessa åtgärder.

2. Undersökningarna företas i enlighet med den anmodade statens rättsregler.

Den anmodade myndigheten skall gå till väga som om den handlade för egen räkning.

3. Den anmodade statens tullmyndighet kan tillåta representanter för den anmodande myndigheten att närvara vid dessa undersökningar.

VITTNESMÅL FRÅN TULLTJÄNSTEMÄN

ARTIKEL 8

På anmodan av endera statens domstolar, hos vilka mål eller ärenden rörande tullbrott anhängiggjorts, kan den andra statens tullmyndighet bemyndiga sina tjänstemän att inför dessa domstolar avlägga vittnesmål i egenskap av vittnen eller sakkunniga. I framställning om inställelse skall klart anges i vilket ärende och i vilken egenskap tjänstemannen skall höras.

ANVÄNDNING AV UPPLYSNINGAR OCH HANDLINGAR

ARTIKEL 9

1. Uppllysningar, handlingar och övrig information som erhållits genom tillämpning av denna överens-

Convenio no podrán ser utilizados más que para los fines del presente Convenio. No podrán utilizarse para otros fines más que si la administración aduanera que los ha suministrado consiente expresamente en ello. Esta reserva no se aplicará a las informaciones, documentos y demás elementos de información referentes a infracciones relativas a productos estupefacientes y sustancias psicotrópicas.

2. Las informaciones, documentos y demás elementos de información de los que la administración aduanera de un Estado disponga en aplicación del presente Convenio se beneficiarán de las mismas medidas de protección del secreto profesional que las concedidas por la legislación nacional de este Estado para los documentos e informaciones de la misma naturaleza.

3. Las administraciones aduaneras de ambos Estados podrán presentar como prueba, tanto en sus actas, informes y testimonios como en el curso de los procesos y requisitorias ante las autoridades administrativas o judiciales del otro Estado, las informaciones y documentos obtenidos en las condiciones previstas en el presente Convenio. El derecho a utilizar en justicia estos informes, así como su valor probatorio, dependerá de la legislación nacional.

NOTIFICACIÓN

ARTÍCULO 10

A solicitud de una administración aduanera, la otra administración aduanera notificará o hará notificar por las autoridades competentes, a los interesados residentes o establecidos en su territorio, todos los actos o decisiones que emanen de la aplicación de la legislación aduanera. La notificación se efectuará según las reglas en vigor en el Estado requerido.

kommelse får användas endast för denna överenskommelses syften. De får användas för andra ändamål endast om den tullmyndighet som lämnat dem uttryckligen samtycker hertill. Detta förbehåll gäller inte upplysningar, handlingar och övrig information som avser brott som har att göra med narkotika och psykotropa ämnen.

2. För upplysningar, handlingar och annan information, som den ena statens tullmyndighet förfogar över med tillämpning av denna överenskommelse, gäller den sekretess som enligt statens nationella lagstiftning gäller för handlingar och upplysningar av samma slag.

3. Tullmyndigheterna kan, såväl i sina protokoll, rapporter och vittnesmål som i samband med förfaranden och talan vid den andra statens administrativa och rättsliga myndigheter, som bevis lämna de upplysningar och handlingar som erhållits under de i denna överenskommelse avsedda förutsättningarna. Rätten att åberopa dessa upplysningar i rättsliga sammanhang samt det bevisvärde de bör tillmätas är beroende av den nationella lagstiftningen.

DELGIVNING

ARTIKEL 10

På begäran av endera tullmyndigheten skall den andra tullmyndigheten delge eller genom behöriga myndigheter låta delge dem som berörs och är bosatta, etablerade eller annars vistas på dess territorium alla handlingar och beslut som följer av tillämpningen av tullagarna. Delgivning skall ske enligt gällande bestämmelser i den anmodade staten.

ARTÍCULO 11

1. Si se considera que la concesión de la asistencia solicitada pudiera atentarse a la soberanía, seguridad, orden público y otros intereses esenciales de la parte requerida, o si en opinión de esta parte implicase una violación del secreto industrial, comercial o profesional, la administración aduanera puede negar su asistencia, concederla en parte o concederla bajo determinadas condiciones o reservas.

2. Cuando no pueda atenderse una solicitud de asistencia, la administración aduanera requirente deberá ser informada de ello sin demora. Deberán precisarse los motivos de denegación de asistencia.

3. Cuando una administración aduanera formule una petición de asistencia que ella misma no podría cumplir si le fuere formulada por la otra Parte, lo indicará en su solicitud. En ese caso, la administración requerida tendrá plena libertad para determinar el curso que dará a dicha solicitud.

GASTOS**ARTÍCULO 12**

Las Partes contratantes renuncian por ambas partes a cualquier reclamación respecto a la devolución de los gastos que resulten de la aplicación del presente Convenio, excepto en lo relativo a las indemnizaciones pagadas a los testigos, a los expertos y a los intérpretes.

INTERCAMBIO DE ASISTENCIA**ARTÍCULO 13**

1. La asistencia prevista en el marco del presente Convenio se intercambiará directamente entre las administraciones aduaneras de los

ARTIKEL 11

1. Om det kan anses att beviljandet av det begärda biståndet skulle inkräkta på den anmodade partens suveränitet, säkerhet, allmänna rättsprinciper (ordre public) eller andra väsentliga intressen, eller om det enligt denna parts åsikt skulle innebära en kränkning av industriell, kommersiell eller yrkesmässig hemlighet, kan tullmyndigheten vägra att lämna bistånd, lämna det endast delvis eller lämna det på vissa villkor eller med vissa förbehåll.

2. När en framställning om bistånd inte kan efterkommas, skall den anmodande tullmyndigheten underrättas därom utan dröjsmål. Skälen till vägran att lämna bistånd skall anges.

3. När en tullmyndighet som gör en framställning om bistånd inte själv kan efterkomma en framställning av samma slag från den andra tullmyndigheten, skall myndigheten uppge detta i sin framställning. I sådant fall skall den anmodade myndigheten ha handlingsfrihet att bestämna om hur framställningen skall handläggas.

KOSTNADER**ARTIKEL 12**

De avtalslutande parterna avstår från att kräva ersättning för kostnader som föranletts av tillämpningen av denna överenskommelse, utom vad avser den gottgörelse som utgått till vittnen, sakkunniga och tolkar.

UTBYTE AV BISTÅND**ARTIKEL 13**

1. Bistånd inom ramen för denna överenskommelse skall utbytas direkt mellan de båda staternas tullmyndigheter. Tillämpningsbestäm-

dos Estados. Las modalidades de aplicación se fijarán de común acuerdo por las administraciones aduaneras.

2. Las administraciones aduaneras de ambos Estados adoptarán las disposiciones necesarias para que los agentes de sus servicios especial o principalmente encargados de reprimir las infracciones aduaneras estén en relación personal y directa para el intercambio de las informaciones.

APLICACIÓN TERRITORIAL

ARTÍCULO 14

La aplicación del presente Convenio se extiende a los territorios nacionales de los dos Estados.

ENTRADA EN VIGOR Y DENUNCIA

1. Cada uno de los Estados notificará por escrito al otro el cumplimiento de los procedimientos requeridos por su Constitución para la entrada en vigor del presente Convenio.

Este surtirá efecto a los 60 días de la fecha de la última notificación.

2. El presente Convenio se concluye por una duración ilimitada. Cada uno de los Estados contratantes podrá denunciarlo en cualquier momento mediante notificación escrita dirigida por vía diplomática al otro Estado contratante. La denuncia surtirá efecto a los seis meses de dicha notificación.

Hecho en Madrid el veintisiete de diciembre de 1988, por duplicado, en lenguas sueca y española, dando fe ambos textos por igual.

Por el Reino de Suecia

Karl-Anders Wollter

Por el Reino de España

Francisco Fernández Ordóñez

meler fastställs av de båda staternas tullmyndigheter efter samråd dem emellan.

2. De båda staternas tullmyndigheter skall vidta åtgärder för att deras tjänstemän med särskilt eller huvudsakligt ansvar för att bekämpa tullbrott skall ha personlig och direkt förbindelse med varandra för att utbyta information.

GILTIGHETSOMRÅDE

ARTIKEL 14

Denna överenskommelses giltighetsområde omfattar de båda staternas nationella territorier.

IKRAFTTRÄDANDE OCH UPPSÄGNING

1. Var och en av de båda staterna skall skriftligen notifiera den andra när de konstitutionella förfaranden som är nödvändiga för ikraftträdandet av överenskommelsen har uppfyllts.

Överenskommelsen träder i kraft 60 dagar efter dagen för den sista notifikationen.

2. Denna överenskommelse träffas för obegränsad tid. Var och en av de avtalslutande staterna kan när som helst säga upp den genom skriftlig notifikation på diplomatisk väg till den andra avtalslutande staten. Överenskommelsen upphör att gälla sex månader efter dagen för denna notifikation.

Upprättad i Madrid den 27 december 1988 i två exemplar på svenska och spanska språken, vilka båda texter har lika giltighet.

För Konungariket Sveriges regering

Karl-Anders Wollter

För Konungariket Spaniens regering

Francisco Fernández Ordóñez

